

עיון חודש

29.7.2011

כ"ז תמוז תשע"א

יום שישי

יומן פנימי 22

(1892)

שִׁמְנֵי כַּחֲמַתְּ עַל-לִבִּי, כַּחֲמַתְּ עַל-זְרוּעֵי--כִּי-עָזָה
כַּמְּוֹת אֲהַבָּהּ, קָשָׁה כְּשֵׁאוֹל קִנְיָה: רָשָׁפִיה--רָשָׁפִי, אֵשׁ
שְׁלֹהֶתֶי. מַיִם רַבִּים, לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת-הָאֲהַבָּה,
וְנִהְרֹת, לֹא יִשְׁטְפוּהָ; אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ,
בְּאֲהַבָּה--בּוֹז, יְבוֹזוּ לוֹ.

שיר השירים, ח, ו-ז

התשע"א - שנת התשעים

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה

בנוסח שנות ה-50 בטרם היות הקייטרינג והפארקיון

ביום השישי, ערב החתונה כבר היו מורגשים במשק פעמי נשף החתונה. בעלי השמחה, משפחותיהן בארץ ענפות וכבדות משקל. מבעוד יום שקקו רחובות עין-חרוד אורחים מכל הגילים. באו כ-130 אורחים.

בחדרי החברים סודרו למענם מקומות לינה. יש לציין שהיתה היענות גדולה מצד החברים להלנת האורחים.

סעודת הערב נאכלה בחיפזון, לא עניין של משהו - שלוש חתונות במעוננו!

עם הצילצול התאסף עם רב בחדר האוכל, המסודר, נוסח פסח, ותפס מקום מסביב לשולחנות הערוכים מ"שפע הצנע". פתיחת החגיגה החלה באיחור רב (זהו חסרון גדול). האולם היה מלא עד כדי חוסר מקום למאחרים.

המסיבה נפתחה בתכנית שבת רגילה. היו בה רגעים יפים: שירת שירי שבת בציבור; שירת שיר השירים ע"י תרצה היתה נהדרת, נאומו של שפרוני היה נחמד וקולע (זהו מה שמתאים לחתונה!) מיותרים היו במעמד זה הדיקלומים הארוכים. במרכז התוכנית היה צריך להיות מודגש הפעם שלוש החתונות. סוף סוף לא בכל שבת מזדמן אצלנו מאורע כזה.

לנשף באו אורחים, מכפר-יחזקאל, מגבע ומתל-יוסף. בא גם נוער מהסביבה (בהזדמנות זו נעיר לנוער שלנו: בגוש, הרושם הוא, שבמקרה זה לא נוצלה כראוי ההזדמנות לקשירת קשרים עם הנוער מגבע. על הנוער שלנו - לטובתו הוא - לחרוג ממסגרתו הצרה). עופר ניגן בכינור רומנס של בטהובן בלוויית צבי רוזנשטיין שניגן בפסנתר. הנגינה השרתה השראה גדולה על המסובין.

אחרי טעימה ולגימה פירקו את השולחנות והתחילו בריקודים. כאן מקום לציין, שרגלי ההורה הורתנו נדחו ע"י שפחותיה - הריקודים הסלוניים. הנוער שלנו, כאילו נותק מן השרשרת וזינק בחשק רב לריקודי סרק אלה והמשיך בהם ארוכות. כשהגיעו סוף-סוף לרונדה אחרי השעה ה-12, התפזר חלק גדול מן הציבור. וחבל, כי הרונדה היתה באמת יפה ורבת רושם. יש להצטער שהריקודים הסלוניים תפסו את רוב הזמן, ריקודי הורה וריקודי עם לא הופיעו לגמרי.

דורסיני רקד סולו, ריקוד קווקזי, ריקוד המחזה של צייד היוצא לציד, בן-חיל הוא הסבא הזה, עוד כוחו במתניו! בכלל, משפחת דורסיני תפסה מקום נכבד בריקודים. גם הנכדה הקטנה גבר בה החשק לרקוד, ניכר בה - חוטר מגזע דורסיני! הריקודים נמשכו עד מאוחר בלילה.

יומן עין-חרוד, 4.4.1952

משולחן המזכיר

לחברים שלום

המדינה כמרקחה והקיבוצניקים שותקים.

במוצ"ש האחרון הצטרפנו, מספר קטן של חברים, להפגנת המחאה בעפולה. שבועיים לפני זה נסענו שוב מספר קטן של חברים להפגנת הרפתנים בתל אביב. חבל לי שרק מספר קטן של חברים הצטרפו. גל המחאה העובר על הציבור בארץ מקיף שכבות אוכלוסייה רבות. המחאה היא כנגד יוקר המחייה וכנגד סדרי העדיפויות הכלכליים של הממשלה. נושאים אלה אינם פוסחים על הקיבוצניקים. גם ילדינו נפגעים כאשר בבית הספר יש 35 עד 40 ילד בכיתה במקום 20 עד 25 כמו פעם. גם הקיבוצניקים נפגעים כאשר מושתים עלינו תשלומים הולכים וגדלים לצרכי בריאות, צרכים שפעם היו ניתנים על ידי המדינה. אין צורך להזכיר את מחירי המזון הביגוד ושאר הצרכים שהולכים ועולים. אלה לא מבדילים בין זקן לצעיר או בין קיבוצניק לעירוני. לכן יש מקום וצריך להצטרף להפגנות המחאה בכל מקום שבו הן מתקיימות. דרך אגב - כאשר צעדתי בעפולה במוצ"ש האחרון נזכרתי בימים שבהם כנער צעדתי בחיפה "האדומה" בהפגנות אחד במאי. נכון, אלו לא אותם הימים אבל המנגינות דומות מאוד. השינויים הנדרשים יקרו רק אם יצטרפו ההמונים לתמיכה במחאה. אני קורא לכל מי שהנושא חשוב לו וקרוב ללבו לעודד ולתמוך בכל מקום אפשרי.

בסופה של סדרת דיונים שהתקיימו באסיפה התקבלה החלטה להעביר לקלפי קובץ החלטות עקרוניות בנושא הדיור. ההחלטות למעשה מתוות את כיוון ההתפתחות העתידי של עין חרוד בתחום הדיור. הוחלט לתת משקל גדול לבנייה חדשה. כולי תקווה שאכן בתחילת 2012 נראה את הטרקטורים מתחילים לעבוד. הדיונים זכו להשתתפות רבה וערה של חברים רבים, צעירים וותיקים ואני מקווה לראות השתתפות דומה גם בדיונים אחרים. כאמור קובץ החלטות יועמד להצבעה בקלפי. המעוניין לעיין בהם מוזמן לפנות לנלי במזכירות הטכנית.

בקלפי האחרון קיבלנו לחברות את אורי ובני רון - ברכות חמות למצטרפים החדשים למשפחת עין חרוד. אורי ובני מצטרפים לאחר הפסקה ארוכה בקליטה. אני מקווה שזו סנונית ראשונה שבעקבותיה תבואנה סנוניות רבות. איציק צפדיה נבחר למרכז ועדת דור צעיר. איציק כבר נכנס לעבודה ומארגן קבוצת צעירים לרפסודיה בכנרת. ברכות ואיחולי הצלחה.

נבחרו גם חברים חדשים ישנים כנציגי ציבור לוועדת קרקעות. בהצלחה במילוי תפקידכם.

ולבסוף - אני מבקש לחזור ולהזכיר כי נהיגה בקלאבקאר של ילדים או נערים ללא רישיון נהיגה היא עברה על החוק! לאחרונה נצפו מספר מקרים כאלה. המזכירות התייחסה לנושא זה בישיבתה האחרונה וייתכן ויופעל כאן מנגנון קנסות כדי לאכוף את החוק. אנא בואו נשמור על חצר הקיבוץ מתוך הכרה בחשיבות ולא מתוך האיום בקנס.

ענת שלום

צ'אי

לוח... עם שאר-רוח!

לקראת ראש השנה ולרגל שנת ה-90 ייצא לאור לוח-שנה חגיגי.
"הלוח משלב ציטוטים של כמה מן האישים והאמנים הבולטים שעיצבו את חיינו
"כאן לאורך השנים, עם דגש על ה"אני מאמין" הפרטי, האישי, בתוך חיי השיתוף
"והיחד.
"לוח השנה יינתן כשי לחברים ולתושבי עין חרוד, וכן ניתן יהיה לרכישה.
"מומלץ מאד לחכות!"

תכנית פיתוח האירוח הכפרי בעין חרוד

בשנים האחרונות נמשכת מגמת הצמיחה והפיתוח של אתרי אירוח כפרי איכותיים ברחבי הארץ.

ענף האירוח הכפרי מקבל עידוד וחיזוק ממשרד התיירות הפועל להכפלת היקף התיירות הנכנסת לישראל בשנים הקרובות.

מעל שלושה מיליון תיירים אמורים להגיע לישראל בשנת 2011. זהו שיא של כל הזמנים, ומשרד התיירות פועל נמרצות שמגמה זו תימשך.

בעמק ניתן לראות פיתוח נרחב של פעילויות תיירות שהמרכזיים שבהם: גני חוגה, ושער הגלבוע.

במידה ותחזיות משרד התיירות תתגשמה, ניתן לצפות לביקוש גדל באזור לחדרי אירוח ואטרקציות תיירותיות.

בשנים האחרונות בוצעו על ידי גופים חיצוניים מתחום התיירות, שני סקרים לאבחון ענף האירוח הכפרי שלנו. הסקרים הצביעו על מגמות פיתוח התיירות הכפרית בישראל ובאזור והציגו תכנית רב שנתית לפיתוח האירוח הכפרי שלנו, כך שנמשיך להיות גם בשנים הבאות מתחם אירוח כפרי מוביל באזור.

שני הסקרים המליצו על פיתוח בשני תחומים:

א. תוספת חדרי אירוח כך שנוכל להשתלב במגמה של פיתוח התיירות באזור ובגידול הצפוי במספר חדרי האירוח.

ב. פיתוח שירותים ואטרקציות נוספות לאורחים מעבר ללינה, שהמרכזי שבהם הקמת יכולת הסעדה באתר האירוח שתהווה את הבסיס לפיתוח שירותים נוספים.

באירוח הכפרי שלנו 42 חדרי אירוח המתחלקים ל-26 חדרים, 10 בתי עץ ושש סוויטות לזוגות. מספר הלינות השנתית מעל 18,000 ותפוסת החדרים השנתית - 50%.

ישנו קושי רב במתן שירות הסעדה הולם לאורחי האירוח בחדר האוכל. תלונות רבות של אורחים על המרחק הרב מהאירוח, השירות הבעייתי וגם על איכות המזון וההגשה.

דירקטוריון האירוח הכפרי בוחן בימים אלו חלופות לפיתוח האירוח הכפרי, שבמרכזן, מתן מענה הולם לנושא ההסעדה במתחם האירוח במקום בחדר אוכל.

כיוון שתהליך התכנון, הבינוי והפיתוח ייקח מספר שנים, הוחלט בשלב ראשון לעשות מהלך לשיפור הטיפול באורחי האירוח בחדר האוכל.

הכוונה לתחום בצורה גמישה אזור מוגדר לאורחי האירוח בצד הדרומי של חדר האוכל. לארגן בצורה מזמינה ואסטטית את ההגשה הנפרדת לאורחים. לארגן את צורת הישיבה כך שתהיה נוחה ומזמינה ותאפשר לצוות מתן שירות נוח ויעיל. למנות אחראי על נושא הסעדת האורחים ולהכשיר צוות שייתן מענה ושירות אדיב ויעיל, כולל שבתות חגים וקבוצות באמצע השבוע. לשפר ולגוון את התפריט.

לאחר החגים מתוכנן לשדרג את הכניסה הצפונית לחדר האוכל. השיפוץ יכלול תוספת שירותים וחידוש המראה הכללי של הכניסה הצפונית. אביבה ויצמן לקחה על עצמה לתכנן ולהוביל את שדרוג הטיפול בהסעדת האורחים בחדר האוכל בשיתוף עם צוות האירוח הכפרי. בימים הקרובים ניתן יהיה לראות בלובי חדר האוכל את התכנית לשדרוג אזור ההסעדה לאורחי האירוח. נשמח לקבל הארות והערות של החברים לתכנית.

שבת שלום!
יצחק צור
יו"ר האירוח הכפרי

מזל טוב
לנעמי ולבארי האלמון
להולדת הנכדה
עמר
בת למריס ולגלעד
כן ירבו שמחות
לכל המשפחות

מזל טוב
ליווי שפירא
לניסואי
ליאור ע"ס איריס
זרור איחולים וזרכות
לכל המשפחות

הדים מהמפגש "עף בכנפיים שבורות"

במפגש שנערך לכבוד הוצאת הספר "בכנפיים שבורות", מקוצר זמן נאלצנו "לקצץ" בתכנית. מובאים בכתב, חלק מהדברים שלא נאמרו.

אמי גרדי

על מלץ שלי

(דברים שהיו אמורים להיאמר בהתכנסות לכבוד הוצאת ספרו של מוטי זעירא על מלץ "עף בכנפיים שבורות").

אפתח בקריאת קטע מדברים שאמרתי לחברתי עזה וילקומירסקי-הראל, בת כיתתי, באירוע שנערך לכבודה לפני חודשים אחדים:

"בסוף כיתה י' חל הפילוג הנורא בבית-הספר. נפרדנו מחברינו, יעקב כוכבא, אפרים ברנד, תמה'לה רפאלי המפ"מניקים, ולא נפגשנו אתם פנים אל פנים בשנות לימודינו האחרונות משום הגדר שחצתה את בית-הספר. גם עזה נפרדה מאתנו, המשיכה ללמוד במקווה ישראל, ולא חוותה אתנו את השיעורים הנפלאים עם מלץ, עם אברהם גולדברג ואפילו עם שפרוני".

הפילוג היה נורא, אך בגללו זכינו במלץ.

חשוב לי להזכיר שקשר עקיף עם מלץ נקשר ביני לבינו עוד קודם לכן. אבי, שמעון בן-צבי ז"ל, התחיל את חייו בקיבוץ תל-יוסף כחקלאי כמו מלץ ואחרים, אך לאחר תאונה קשה לא יכול היה לעבוד עוד בשדה, והוא הפך למגיה בדפוס הקיבוץ המאוחד בעין-חרוד. כך נתוודעתי לספר "ביקוד" שיצא לאור לאחר מותו של רפי מלץ, והגיע לביתנו. קראתי את הספר בלא להפסיק. הייתי בוכה וחוזרת שוב ושוב וקוראת בו. זהו קשרי הראשון עם מלץ, או יותר נכון עם רוחו. לימים, עם הפילוג בקיבוץ המאוחד וחלוקת בית-הספר לשניים כשגדר חוצצת בין שלושת הבתים שהוקצו לנו המפא"יניקים לבין השלושה שהוקצו למפ"מניקים, קיבל אותנו מלץ כמחנך וכמורה לספרות בכיתות יא, יב.

מלץ בכיתה קורא שיר של ביאליק, ומשתררת רוח של קדושה בכיתה. אנחנו נפעמים. מלץ שואל, אנחנו מנסים לענות. מלץ קשוב לכל מה שמי מאתנו עונה, והוא מוסיף משלו. קולו נעים, נימתו תמיד תוהה, שואלת ובעיקר אוהבת: את השיר הנקרא ואותנו הקשובים לו בכל נפשנו ובכל מאודנו. ואנחנו מחזירים לו אהבה.

ומביאליק לטשרניחובסקי ולמנדלה מוכר ספרים. ובין לבין "לאן" של פאיירברג, ומלץ הוא כולו נחמן המתגעגע לאלוהיו כשם שקודם היה כולו ביאליק. וגם מאנטיגונה לא הניח ידו, ואנחנו אתו ועם אנטיגונה בכל לב.

כעבור שנים חזרתי לבית-ספרי האהוב כמוֹרה. באותה שנה מלץ קיבל על עצמו את ניהול בית-הספר. מה שמלץ הטיל עליי קיבלתי בלא להניד עפעף (חינוך כיתה י', לימוד תנ"ך ולשון בכיתות ט'-י"ב כשבכיתה י"ב אחותי, איה, ואני אָם צעירה לבכורי בן כשנתיים, ויולדת את בני השני בסוף אותה שנת לימודים ב-15 ביולי). למלץ פשוט לא יכולתי לסרב. אני משתלבת בעבודה בין מוריי שלי הנפילים - עברייה, רייכמן-רימון ואברהם גולדברג. לצדם, המנוסים, אני החדשה, מלץ החדש כמנהל, מתנסים, לומדים כל הזמן, גם טועים, גם מצליחים. ובעיקר, מלץ תומך בי ועוזר לי לגבור על הקשיים ולהחליט בסוף אותה שנה שאכן אהיה מורה. בשנת 1971 יצאתי לשנת עבודה בחדר האוכל בקיבוצי, תל-יוסף. החלטנו להרחיב את חדר האוכל ולהכניס בו מדיח כלים שיוצָר בפלב"ם. עיקר הקשר שלי לצורך התאמת המדיח שיוצָר למבנה הקיים של המטבח שלנו היה עם תמר'קה הן. בשיטוטיי במטבח של עין-חרוד לצורך למידת תנאי מיקומו של המדיח ותנאי עבודתו פגשתי את מלץ במטבח. הוא היה עסוק בעבודתו. שאלתי אותו למעשיו, והוא ענה לי שהוא שוטף ירקות לארוחת הערב. שאלתי אותו האם הוא מרוצה מעבודתו, והוא ענה – בוודאי! נפרדנו בשלום ובברכות, ולא ידעתי שהפעם האחרונה שאפגוש בו תהיה בבית-החולים "העמק" כשאבוא לבקר את אבי שציפה לעבור ניתוח. הם שכבו יחד באותו אולם גדול. ניגשתי אליו, החלפנו מילים אחדות, אך חשתי שלא נוח לו שאני רואה אותו בחולשתו, אולי בכאבו. מיהרתי לחמוק ממנו כדי לא להקשות עליו.

הספר "עף בכנפיים שבורות" ריגש אותי מאוד מאוד. הוא השלים לי דברים שמלץ חשב ולא אמרם לנו בכיתה כתלמידיו, או לנו כחבריו המורים. אלא שמה שחשתי כלפי מלץ כתלמידה וכחברה לעבודה בבית-הספר, כבר היה בי אז, למן ההיכרות הראשונה אתו. הספר הנפלא הזה רק חיזק בי אותן תחושות. רציתי להוסיף עוד שהספר מספר לנו לא רק על מלץ אלא עלינו כולנו החיים פה, על הורינו שיצרו את כל היש הנפלא הזה הקיים פה ועל כל הבונים והיוצרים שבגללם רב היש בארץ הזאת. תודה לך מוטי על ספרך.

גלילה מור

תל-יוסף

פגישה עם מלץ

אני זוכרת, בכיתה י"א, באתי לביתו של מלץ כדי להיבחן על ספר חובה. כן פעם, חלק מלימודי הספרות, הייתה חובת קריאה של שישה ספרים בשנה ובחינה על כל ספר.

אצל מלץ, מי שלא סיים הספר עד הבחינה, יכול היה לבוא לביתו של מלץ ולהיבחן בעל פה, וכך גם אני הגעתי לביתו.

לאחר שתיים-שלוש שאלות על תוכן הספר, הגיבורים, הסופר וכד', גם מלץ הרגיש שהספר לא "דיבר" אליי ושולל חובת הקריאה לא הייתי בוחרת לקרוא דווקא ספר זה. התפתחה בינינו שיחה עקרונית - "מדוע מוכרחים ללמוד?" שאלתי את מלץ, מדוע אני חייבת לקרוא ספרים לפי בחירתם של אחרים ולא לפי בחירתי ומדוע אני חייבת ללמוד היסטוריה, אזרחות, מתמטיקה ולא לבחור בעצמי תחומי לימוד שמעניינים אותי. ומלץ בסבלנות רבה ובטון אבהי שקט ענה לי: כיצד תדעי מה מעניין אותך אם לא תטעמי קצת מכל דבר?

וכך אני מקשה ומלץ משיב במתינות, ונדמה לי היום, ממרחק של שנים, שהייתה שם באוויר גם אהבה והערכה לתלמידה. חלפה שעה קלה של שיחה על ערכי חינוך, ולסיום אומר לי מלץ: זה דרכו של העולם, שצעירים הם מרדנים ותוססים ובטוחים שאת הכול הם כבר יודעים, ולעומתם הזקנים והמבוגרים נוטלים על עצמם את תפקיד ההוראה וההדרכה.

נפרדנו בחיך, מלץ כי חש ששכנע אותי ואני כי רציתי להאמין בו.

נורית מלול-ארנון

לאמי גרדי

שארגנת את השבת המכוננת על דוד מלץ, בעקבות הספר שנכתב עליו על ידי מוטי זעירא. כל הכבוד והיקר! תבורכי! ולכל אלו שעזרו על ידך: תודה!
חדר האוכל שהיה גדוש במאזינים אוהדים מעיד כאלף עדים על טביעת החותם שמלץ הטביע בנו.

הייתה לזולת הקשבה ידידותית ונדיבה, בחוש מידה משוכלל. התבטאויותיו היו מראשו ומלבו ללא גינונים של רושם. חכמתו, צניעותו והעדינות שבו כבשו לבבות. אוהדי-ספר נשאבו באדיקות לחוג לספרות שקיים במשך שנים. דבקותו בעבודת האדמה מעידה אף היא על טבעו החיובי ועל טיבו הייחודי והמופתי. הוא חרש את האדמה והוא חרש חריש עמוק בתלמי החכמה.

רוב תודות לבנותיו הנפלאות: אוריאלה, רינה ונגה, ולנכדה המקסימה צפרא-צפי. עודנו נרגשות מחווית השבת הנהדרת.

שונמית אור וצפרא רז

היה היה - סיפורים אפלים

הפטיפון של סבתא פאולה

לסבתי, פאולה בוכנר היה פטיפון, שכאמור לפי כללי הקיבוץ, הפך במהרה לנחלת הכלל. תחילה ניגן הפטיפון לילדי הגן ואחר כך מצא מקומו בצריף המוזיקה של שלמה רוזנברג, שהיה מקיים בו חוג לשומעי מוזיקה קלאסית, מלווה בהסברים מעמיקים וניתוחי היצירות.

אנחנו כילדים זוכרים את רוזנברג, הזקן הקטן החביב והכפוף המוביל מריצה ועוזר בגינון גינות הילדים. (העבודה הרבה והקשה עם הטורייה כופפה את גבו עם השנים. איל אחי טען כי רוזנברג "מעיר בבוקר את השמש").

אראלה וגדעון ברוידא סיפרו לי כי רוזנברג היה פותח בשבתות את דלתו ומזמין אל צריפו הצנוע את צעירי ונוער עין חרוד לבוא ולהאזין למוזיקה הקלאסית שנובעת מאותו פטיפון של פאולה בוכנר!

עשרות של צעירים (וביניהם צעירי הפלמ"ח), היו מתמקמים בתוך ומחוץ לצריפו של רוזנברג ומאזינים בדומיית קודש ובהנאה למוזיקה הקלאסית הבוקעת מצריפו, מהנהנים ומתופפים באצבעותיהם בקצב המוסיקה...

עפרי כהן-גרדי

נפלא! 🙌

ועוד על תקליטי רוזנברג ...

זכורים ערבי ההאזנה לתקליטי רוזנברג בצריף. כדי להיות מקובל בחברה, היה צורך ללכת ולהאזין למוסיקה קלסית, לנקוש באצבע, ברגל ולהתמוגג. העיקר - לא להירדם. לאחר כל תקליט היה רוזנברג, בטקס רב רושם, מנקה במברשת, נושף רוח ומסביר על התקליט הבא. ערימת התקליטים המונחת לידו לא נגמרת, אך מה לא מקריבים כדי להיות מקובל בחברה...

יומן עין-חרוד 1026, 20.9.78

רוזנברג וחדר המוסיקה על שם משה ועבריה כרמי

רוזנברג היה איש נזירי וצנוע. מימיו לא נסע להבראה, וכל שנותיו בעין חרוד, מאז היווסדה לא לקח פרוטה לעצמו מהתקציב האישי. חדרו היה צנוע ודל, שאפשר לכנותו בשם "משכן" - מיטה, שולחן, כיסא, ונר.

אחרי שישים שנות חברות בעין חרוד (בשנות ה-80), הוא ניגש למזכירות והודיע להם, שאת כל הכסף שלא לקח במשך שישים שנות היותו בעין חרוד, יאספו ויבנו בעזרתו חדר מוסיקה על שם משה ועבריה כרמי. (כי לטענתו, ממשה למד להכיר ולהעריך את המוסיקה, ובהשראתו הוא קיים את שעות ההאזנה לילדי בית הספר ולחברים, הלא הוא "הצריף של רוזנברג", שבו היו כל ילדי חברת הילדים שומעים כל שבוע מוסיקה המכונה קלסית, בחרדת קודש ובדממה, כמו בשעת קבלת התורה למרגלות הר סיני. והדבר קם ונעשה. הוא המקלט העילי שמדרום לבריכת השחייה, שעטור כולו בשיח בוגנביליה סגולה.

סמדר כרמי-גיברמן

יומן תרבות

מטעמי שבת "לעוף בכנפיים שבורות" עם מוטי זעירא על ספרו של דוד מלץ היה עשיר בתוכן, באורחים ומוצלח. אירוע שלא יישכח במהרה. באירוע עצמו השתתפו משפחה וחברים, שסיפרו על האיש ודרכו. הסיפורים התארכו והביאו לנו את האיש והתקופה והעלו לא פעם חיוך וצחוק, למי שעדיין לא קרא את הספר, מומלץ בחום.

תודה לצוות המארגן אמי גרדי, ציפי לסקי, מיכל סלנט (עח"מ), עפרי גרדי וראלי פרנק.

טיולי קיץ 90 נערכו הפעם במים שלא ירדו עלינו משמיים ובהשתתפות רבה, יחסית לתקופת החופש, נופש וכו'... היה כייף אמיתי, את צהלות הכניסה למים הקרים שמעו עד ריחניה... קינחנו במסעדת אנגוס שבכפר תבור, היה טעים ועשיר, להתראות בטיול הבא.

החזרות לארוע סיום שנת ה-90 בעיצומם, כל הקבוצות נכנסו לקצב חזרות שבועי ונראה שהעברנו מהלך והכול מתחיל להתכנס לקראת האירוע.

יום שישי, 11-8-26 נקיים מוסיקפה בו נחשוף את הלוט מעל שלטי החמך בלובי חדר האוכל, יהיה מעניין כדאי להגיע.

יום שישי, 11-9-30 יתקיים מוסיקפה, טקס, והופעה של להקה משירי אריק איינשטיין "טוב להיות בבית", פרטים נוספים בהמשך.

ניתן לקבל הזמנות לאירוע שנת ה-90 עבור אורחים, בנים למשלוח בדואר, במשרד אוולין בשעות הפתיחה ובמשרד תרבות כל יום בין 8:30 ל-11:30. תודה לאביבה ויצמן וחמוטל דר אשר עיצבו את ההזמנה.

ששי מאור

לקראת חגי תשרי

לקראת חגי תשרי הקרבים ובאים עלינו לטובה, התכנס צוות מצומצם ונמרץ. נכון, אנו עסוקים במופע חג ה-90, אבל - גם השנה, תתרומם סוכה בחדר האוכל, אך היא תוקם על המרפסת למעלה, כדי שמי שרוצה יוכל להסב ולאכול בה.

9/10/11 בניית הסוכה מתוכננת ליום א' אחר הצהריים

טרם נמצא מרכז/ת לבניית הסוכה ולקישוטה, מעוניינים?

לידיעתכם, זו לא תהיה הסוכה היחידה שתוקם. אלא, מתוכננות חמש סוכות נוספות על דשא חדר האוכל, שתייצגנה את חתך הענפים במשק:

ענפי בעלי החיים, ענפי החקלאות, ענפי התעשייה, ענפי השירותים ששם מתחיל באות מ', וענפי השירותים ששם מתחיל לא באות מ'...

כל קבוצת ענפים, תקשט את הסוכה לפי בחירתם והבנתם של חברי הצוות.
בערב החג, 12/10/11, נקיים טקס חגיגי על דשא חדר האוכל, במרכז מתחם הסוכות.

הטקס ישולב עם 'מוסיקאסיף' שבו יוגשו בתוך הסוכות, מטעמים מעשי ידי חברינו להתפאר: יין, ריבות, זיתים, עוגות וכו'. (חברים המעוניינים לכבד בפרי עמלם ייפנו אל הצוות ויבואו על הברכה והתודה!)

בין הרעיונות שעלו במפגש חברי הצוות המתכנן, הוחלט גם על מפגש בנוסח "מטעמי-שבת". המפגש יעסוק בתחביבים ובאוספים והוא מתוכנן לחול המועד סוכות, 15/10/11, בשעות אחה"צ.

המעוניינים להציג ולשתף את החברים באוסף או התחביב המיוחד שלהם, מתבקשים ליצור קשר בהקדם עם עדנה וינברג, רותי פניאל או שושן מדינה.

שושן מדינה

שירת המקהלה

קונצרט של מקהלת העמקים (לשעבר מקהלת גלבוע)

יתקיים ביום חמישי 18.8.2011

בחדר-האוכל שלנו

כמחווה לעין-חרוד איחוד על שנים של אירוח.

פרטים יפורסמו על לוחות המודעות.

מזל טוב

אליעזר גולן

להוצאת הנין

ישראל

נכד לעיריית אליחזקאל הן

זן לאבנר אלשיט הן

כן ירזו שמחות

לכל המשפחות

מזל טוב

לזיוה ולזני אופנהיימר

להוצאת הנכדה

דת לעלי ולעוזב

זרכות לזכיות

לכל המשפחות